N°. 54. A°. 1842.

DINGSDAG, den 5den JULIJ.

Nieuwe Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 30 Junij 1842.*

Alzoo de navolgende Personen zich bij requeste hebben geadresseerd, om *Brieven van Manumissie* voor Slaven, als:

1. D. G. NEY, voor den Slaaf *François;* hem in eigendom toebehoorende.
2. F. P. COLSOUL, voor de Slavinnen *Frederika* en *Azia*, en het Slavenmeisje *Susanna* en *Georgina;* hem in eigendom toebehoorende.
3. C. J. LEIJSNER, als generale Gemagtigde van J. L. KARSSEBOOM, voor den Slavenjongen *Heintje;* aankomende zijnen principaal.

Zoo worden al de genen, welke vermeenen mogten, redenen van oppositie te hebben, opgeroepen, om met betrekking tot de *twee* eerste verzoeken, binnen den tijd van *drie* weken, en aangaande het *derde* verzoek, met anticipatie van den gewonen termijn, binnen *acht* dagen, van hun vermeend regt of prententie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; na verloop van welke termijnen de verzochte *Brieven van Manumissie* zullen worden verleend.

De Adjunct Gouvernements Secretaris,
A. KIKKERT SCHOTBORGH.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 1 Julij 1842.*

Namens den Heer Gouverneur Generaal *ad interim*, wordt hiermede bekend gemaakt, dat *de Zetting van het BROOD* over deze loopende maand, bepaald is, als volgt:

Dat een *BROOD* van *acht* Centen, zal moeten wegen 5 Oncen en 1¼ Lood.

En dat van *vier* Centen, 2 Oncen en 1⅝ Lood.

En dat de *prijs van het Vleesch* over het *derde* kwartaal dezes jaars, is bepaald als volgt:

RUNDVLEESCH, 50 Centen per pond.
SCHAPENVLEESCH, 48 » » »
VARKENSVLEESCH, 36 » » »

Wordende alzoo alle Broodbakkers en Vleeschhouwers gelast zich daarnaar te gedragen.

De Adjunct Gouvernements Secretaris,
A. KIKKERT SCHOTBORGH.

Buitenlandsche Nieuwstijdingen.

FRANKRIJK.

PARIJS, 28 April.

Men leest in de gewone Parijsche correspondentie:

»Zoo, als men zich herinnert, is er, eenige maanden geleden, een Fransch eskader naar Tanger gezonden, om voldoening te eischen wegens zekere beleedigingen, Frankrijk door den keizer van Marokko aangedaan, en om den keizer te verhinderen, den bijstand, dien hij openlijk aan Ab el Kader verleent, langer voort te zetten. Met verwondering vernam men onlangs, dat dit eskader terug kwam en nimmer had het publiek iets van den uitslag der expeditie vernomen.

»Het schijnt inderdaad maar al te waar, dat men niets van den keizer van Marokko verkregen heeft, en dat het kabinet der Tuilleriën, hetwelk aanvankelijk van voornemen was, een voorbeeld daar te stellen, en Tanger even zoo als vroeger Algiers te behandelen, voor de bedreigingen van Engeland teruggedeinsd is.

»Uit eene geloofwaardige bron verneemt men, dat het kabinet van St. James aan ons gouvernement eene dringender nota heeft doen geworden, in welke het zich beklaagde, dat Frankrijk, niet te vreden met het uitgebreide grondgebied, hetwelk het reeds in het noorden van Afrika bezit, ook nog het keizerrijk van Marokko wilde inzwelgen, en ten slotte van welke nota gezegd werd, dat Engeland elken aanval van de Fransche vloot, op eenig punt van de Barbarysche kust van Marokko, zou beschouwen als eene oorlogs-verklaring tegen Engeland zelf.

»Deze nota zou de onverwijlde terugroeping van ons eskader ten gevolge hebben gehad.

»Sedert komt de keizer van Marokko nog meer onbewimpeld uit, voor zijne genegenheid voor Ab el Kader, en thans zegt men, dat de heer Calier naar Afrika gezonden is, om te trachten den keizer van Marokko langs den weg der onderhandelingen over te halen, om zijn hulp verleenen aan Ab el Kader te staken, en tevens aan den generaal Bugeaud de order over te brengen, om inmiddels zijne nieuwe expeditie tegen den emir te schorsen."

— Men herinnert zich, dat er eenige maanden geleden een Fransch smaldeel naar Tanger gezonden was, om herstelling van eenige beleedigingen te vorderen, die Frankrijk van den Keizer van Marokko ondergaan had en om den Souverein van dat land te beletten, dat hij voortging aan Ab el-Kader hulp te verleenen. Met bevreemding heeft men kort daarop vernomen, dat dit smaldeel in Frankrijk teruggekeerd was, en men is nooit met den uitslag der onderneming bekend geworden. Het schijnt, dat men van den Keizer van Marokko niets verkregen heeft en dat het kabinet der Tuilerien, hetwelk in het eerst besloten had een voorbeeld te stellen en tegen Tanger het vroeger gebeurde met Algiers te herhalen, aan de bedreigingen van Engeland heeft toegegeven. Het kabinet van St. James moet op dat tijdstip eene Nota aan onze Regering hebben doen toekomen waarbij het zich beklaagde, dat Frankrijk zich niet tevreden stelde met de bezittingen, welke het in Noordelijk Afrika verkregen had, en dat hetzelve zich wederom gezind betoonde, om het Keizerrijk van Marokko te overmeesteren. In die Nota werd verklaard, dat Engeland elke poging van de Fransche zeemagt, om zich van eene der sterkten op de kust van Marokko meester te maken, als eene oorlogsverklaring tegen zich zelf, beschouwen zou. Na de ontvangst dier Nota, zou de Fransche Regering tot de onmiddelijke terugroeping van het smaldeel besloten hebben. Men verzekert thans, dat de Keizer van Marokko, sedert dat tijdstip, geen geheim van zijne gehechtheid aan Abd-el-Kader gemaakt heeft. Hoezeer de Emir op alle punten geslagen en tot aan de grenzen van Marokko achtervolgd werd, heeft hij bestendig ondersteuning en krijgsvoorraad van zijnen bondgenoot ontvangen. Het grootste getal dier wapenen, die men op deze wijs den Emir in handen speelde, moeten uit Engeland afkomstig zijn.

Men voegt er bij, dat het Fransch kabinet overtuigende bewijzen in handen heeft, dat Engeland Abd-el Kader steeds ijverig heeft ondersteund. Er schijnen thans van de Fransche zijde pogingen in het werk gesteld te worden, om de hoofden der rijken of stammen, die Abd-el Kader nog ondersteunen, te doen besluiten, zijne zijde te verlaten. Intusschen moeten er aan den generaal Bugeaud bevelen gegeven zijn, om de onderneming, die hij tegen den Emir in gereedheid bragt, te schorsen.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, 29 April.

Uit Konstantinopel wordt onder dagteekening van den 23sten Maart, het volgende geschreven:

»Izzet Mehemed-Pacha komt meer en meer tot de overtuiging, dat het eene ijdele poging is, om aan het Turksche rijk die zelfstandigheid te willen geven, waarvan de bereiking tot nu toe het hoofddoel van alle zijne bemoeijingen uitmaakt. De Porte heeft vreemde ondersteuning noodig, bijgevolg moet zij ook aan vreemde raadgevingen gehoor verleenen. De Grootvizier wil alzoo ten aanzien van alle aanhangige vraagpunten, waarin hij zich tot dusverre zoo hardnekkig getoond had, toegeven. Wanneer hij dit doet, dan heeft hij zijne magtigste vijanden met zich verzoend. Evenwel wenscht hij de waardigheid der verhevene Porte niet te compromitteren en ten minste den schijn te bewaren, waar het wezen der zaak reeds lang te niet gegaan is. Omer pacha zal dus ten val komen; de Seraskier zelf zal in verlegenheid geraken; er zal weder een Christen Emir in den Libanon aangesteld worden; de geschillen met Griekenland zullen beslecht worden, maar er zal nog veel moeten gebeuren, eer het doel, waarnaar Groot-Britannie en de twee Duitsche mogendheden streven, bereikt zal kunnen worden. De onlangs naar Syrie vertrokkene *Phoenix* brengt, niettegenstaande alles wat daarover gesproken wordt, instructien derwaarts, die nog geheel in den zin der onverzettelijke hardnekkigheid van Izzet vervat zijn; dit blijkt ook uit de omstandigheid, dat Izzet het, bij zijne tegenwoordige verandering van denkwijze, voor noodzakelijk hield, om, nadat er, tot beslissing van het vraagstuk wegens den Libanon, sedert den 17den van deze maand tot heden toe dagelijks vergaderingen van den Divan gehouden waren — eenen nieuwen commissaris tot het onderzoek der zaak van Omer Pacha te benoemen, die waarschijnlijk bevel bekomen zal om met gestrenge onpartijdigheid te werk te gaan, waardoor de zaak van den Turkschen gouverneur als verloren te beschouwen is. Deze nieuwe benoemde commissaris is Selim-Bey, vroeger gouverneur van Smyrna, thans sedert langen tijd alhier in eene ondergeschikte betrekking geplaatst. Dat de vreemde gezanten geene vertoogen tegen deze keuze gedaan hebben, bewijst genoegzaam, dat zij zeker zijn van den uitslag. Zij hadden namelijk reeds daarom het regt om daartegen te protesteren dewijl het buiten twijfel is, dat Mustapha Nuri in het onderzoek gewikkeld zal worden, en het voorzeker ondoelmatig te achten is een eenvoudigen Bey, gelijk Selim, als regter aan te stellen over het verdrag van den magtigen minister en Seraskier. Maar de uitslag is, zoo als wij gezegd hebben, ontwijfelbaar zeker, wij

gevolg meende men van de zijde der gezanten zich van alle aanmerking daarover te kunnen onthouden. Ook aan den Griekschen gezant is door den musteschar van buitenlandsche zaken te kennen gegeven, dat eerlang de dag en het uur voor zijn eerste gehoor bij Z. H. den Sultan zal bepaald worden.

— Men meldt uit Munchen, dd. 18 April: De dagbladen en brieven, welke wij uit Griekenland ontvangen hebben, reiken tot aan het midden van maart. Men begon toen op de duurzaamheid des vredes met Turkije meer te vertrouwen, hoewel alle vrees nog niet geweken was. De dagbladen hielden zich meest met de aangelegenheden bezig. De *Aeon* klaagt met regt, dat sedert vijf jaren geen budget, geene raming der behoeften, geen verslag der ontvangsten, niets dat naar eene verantwoording der publieke gelden gelijkt, bekend is gemaakt, en vraagt in welk land, hoe absoluut het ook geregeerd worde, iets van dien aard tegenwoordig nog gehoord zij? Men wordt hierdoor op geruchten en vermoedens gewezen, die slechts al te gegrond schijnen. Of is het niet waar, dat van de 850,000 franken, welke de schatkist aan Frankrijk ter voldoening der renten voor het eerste semester van 1842 te betalen had, slechts 600,000 konden geleverd worden? dat de regering, tot dekking der ontbrekende sommen van den heer Eynard 250,000 franken geleend, en dat zij van denzelfden 250,000 heeft opgenomen om de eerste storting voor hare duizend aandeelen in de bank te voldoen? zoo volgt er nog eene reeks andere vragen, waaruit blijken zou, dat de schatkist tot aan 1 maart voor het eerste kwartaal een deficit van 2,450,000 drachmen zou aantoonen. Niettemin is de financiële toestand zoo ongunstig niet als de *Aeon* dien voorstelt; want in zijne berekening van dit deficit is de geheele betaling aan de bank, met een millioen, en de voorloopige schadeloosstelling aan Turkije met 160,000 benevens een verlies van 200,000 drachmen uit de krijgskas, begrepen. In ieder geval is het te beklagen, dat de regering zoo lang toeft met de bij de organisatie van den staatsraad vastgestelde jaarlijksche bekendmaking der begrooting, vooral daar de regelmatige bekendmakingen eene stijgende vermeerdering der hoofdinkomsten, vooral der tienden en inkomende regten, zou hebben aangetoond, en daardoor wezenlijk zou hebben bijgedragen om het krediet van den jongen staat te bevestigen, die, hoewel dan ook niet zonder tijdelijke bezwaren, reeds nu in staat is interessen en amortisatie van de hem opgelegde leening van 60 millioen, waarvan hij zoo weinig wezenlijk nut heeft getrokken, te betalen.

— Men meldt uit Koppenhagen: Wanneer zich een genoegzaam getal reizigers aanmeldt, dan zal een Deensch barkschip, dat in junij van stapel loopt, onder bescherming van Z. M. den koning van Denemarken eene reis rondom de wereld, met passagiers, ondernemen. Het schip, dat ongeveer 170 Deensche handelslasten of 500 Engelsche tonnen groot is, zal den 1sten october 1842 gereed zijn om van Korsor af te zeilen, 2 jaren uitblijven en de passagiers weder in eene Deensche haven aan land zetten. Het zal gemakkelijk ingerigt, goed gewapend en door eenen officier der Deensche marine gekommandeerd worden. Een doctor zal zich mede aan boord bevinden. De reis zal genomen worden als volgt: Portsmouth, Madera, Rio, Buenos-Ayres, Valparaiso, Lima, Guayaquil, de Sandwich-eilanden, de Ladrones, Manilla, naar omstandigheden over Java, China, misschien Ceylon, het vasteland van Oostindië, Isle de France of Madagascar, de Kaap, St. Helena, de Azorische eilanden, wanneer de wind gunstig is, en van daar terug naar Europa. De passagiers, welke zich aanmelden, betalen 3000 mark banko, waarvoor zij aan boord alles vrij hebben, behalve wijn en andere geestrijke dranken.

— Onlangs heeft te Sieburg in het gekkenhuis aldaar een vreeselijk voorval plaats gehad, ten gevolge van het insluiten van een waker, welke het toezigt over eenige anders zeer zachtzinnige gekken had. Een krankzinnige, die den geslapen wachter opmerkte, sloeg zijnen lotgenoot voor, om hem te slagten en toe te bereiden; welk voorstel met welgevallen aangenomen en onverwijld ten uitvoer gebragt werd. Eerst toen de ongelukkige wachter aan stukken gesneden was, werd de vreeselijke daad bekend en gelukte het, de moordenaars, aan welke het onmogelijk was eenige verantwoording op te leggen, weder onder slot en grendel te brengen.

MENGELWERK.

De drie raadselachtige Straatgangers.

Kalif Hedschadsch liet, tijdens eenige oproerige bewegingen in zijne hoofdstad, een bevel uitgaan, dat, wie bij nacht, na een bepaald uur, op straat werd gevonden, op staanden voet zou worden ter dood gebragt. Weldra ontmoette het hoofd der wacht, op den verboden tijd, drie jonge lieden, die langs de straat zwierden. Hij hield hen aan, en vroeg hun, wie zij waren.

De eerste antwoordde:

»Ik ben de man, voor wien zich alle halzen nijgen,
Wien ieder hoofd, hoe hoog in magt, ontbloot begroet;
Ik, ik doe Koningen en Koningszonen zwijgen;
Ja, ik vergiet zelfs, ongekrenkt, soms Vorstenbloed."

De aanvoerder zeide bij zichzelven: »Op mijne eer! deze jonge Heer kan wel een Prins van den bloede zijn, een naverwant van den Kalif; en, zoo ik hem den kop afsloeg, kostte het mij welligt den mijnen."

De tweede sprak:

»'k Spreek regt van 't eergestoelt', deel loon en straffen uit,
En heb voor geen beroep te schromen;
Ja, wat het heil, den roem des lands in zich besluit,
Dat kan van mij, van mij slechts komen."

»Deze Heer," dacht de bevelvoerder, »is zeker een Opperregter. 't Zal best zijn, mij niet te overijlen."

De derde nam nu het woord:

»Het staat in mijne magt, den weg tot eer te banen;
Der Grooten gunst getuigt, wat ik vermag;
Zij eeren mijn gezag, hoe magtig zij zich wanen;
De wijze strijkt gedwee voor mij de vlag."

De wachthebber meende in dezen den Grootceremoniemeester te aanschouwen, en noodigde nu alle drie, met veel hoffelijkheid, in zijne woning. Des anderen morgens werden zij voor den Kalif gebragt; en nu bleek het, dat de eerste een Barbier, de tweede een Schoolmeester en de derde een Snijder was. Hunne gelukkige invallen redden hun het leven.

Het op het tooneel spelende geraamte.

In het tweede Bedrijf van »*Der Freischütz* (het tooneel van het bosch en het gieten van de kogels), moet er een menschelijk geraamte op het tooneel verschijnen. Bij de voorstelling van deze vreeselijke episode in de Parijsche Opera, wordt daarbij van een wezentlijk menschelijk geraamte gebruik gemaakt, en de geschiedenis van dat geraamte is opmerkelijk genoeg, om ze onzen lezers te verhalen.

In het jaar 1787, werd een figurant, met name Boismaison, een jong mensch, achttien jaar oud en voor vast aan de Opera verbonden, smoorlijk verliefd op Nanine Dorival, te dier tijd eene geliefkoosde danseres in het *corps de ballet*. In den beginne gaf zij hem min of meer voet, doch gaf later de voorkeur aan den sergeant-majoor van de mousquetaires, die des avonds aan de Opera de wacht had. Boismaison was spoedig van zijn ongeval bewust, beschouwde zijne zaak als hopeloos en was slechts bedacht om wraak te nemen. Op zekeren avond, na den afloop van de tooneelvertooning, daagde hij zijnen meer gelukkigen medeminnaar in behoorlijk vorm uit, doch hij kon geenerhande genoegdoening erlangen; de sergeant-majoor had hem integendeel handen en voeten gebonden, hem vervolgens in de *vestibule* van den Schouwburg doen brengen en hem daar den geheelen nacht alleen en in dien hulpeloozen toestand laten liggen. Den volgenden morgen vroeg werd hij in den treurigen staat door den knecht, die des nachts de wacht in het gebouw gehad had, ontdekt; en deze, de bijzonderheden van zijn droevig wedervaren verstaan hebbende, vond niets beters te doen, dan de geschiedenis aan den geheelen acteurstroep over te brengen, zoodat het avontuur weldra het onderwerp van een ieders scherts en spot werd. De arme Boismaison, niet in staat om zich tegen het spottend beklag van zijne makkers en mede acteurs in te zetten, werd ziek en stierf van verdriet, hebbende alvorens een zonderlingen uitersten wil gemaakt, waarbij hij zijn ligchaam aan den Heer Lamairan, den geneesheer van de Opera, vermaakte, met verzoek om zijn geraamte in het lokaal van den Schouwburg te bewaren, opdat hij, zelfs nog na zijn dood, in de nabijheid mogt blijven van haar, die hij bij zijn leven zoo teeder bemind had. Deze laatste wil des jongen figurants is tot hiertoe getrouw nagekomen geworden, en zijn geraamte is bij voortduring een deel van het *materiëel* of den eigendom der Fransche Opera blijven uitmaken. In den laatsten tijd heeft de *Freischütz* aanleiding gegeven, om zijn akelig overschot op nieuw in het leven te roepen.

Publieke Veilingen.

Departement der *Onbeheerde Boedels en Weezen*,

Door den Vendumeester J. F. FAVEREIJ.

Donderdag den 30 Junij 1842.

Het HUIS en ERF, aan de *Saramaccastraat*, La. E. No. 33 N. W. en La. D. No. 523 O. W. aankomende den Boedel SARATJE van WOLFF. *f 1,800.* — JOSEPH NASSIJ.

ADVERTENTIËN.

HYPOTHEKEN.

(19963) Den 1sten Julij 1842, ALEXANDER HARRIS qq. ALEXANDER FERRIER, 1e. *Hypotheek* ten behoeve T. B. PARRY, en te vestigen op de *helft* in een halve aandeel van Plantaadje *Alkmaar* c. a., in de rivier *beneden Commewijne*, het eigendom van genoemde ALEXANDER FERRIER.

Idem. Dezelve qq. denzelve, 1e. *Hypotheek* ten behoeve GEBROEDERS WITTERING te *Amsterdam*, en te vestigen op de *wederhelfte* in een halve, en alzoo het resterend *kwart* aandeel in de Plantaadje *Alkmaar* c. a., als voren gelegen, mede het eigendom van genoemde ALEXANDER FERRIER.

Den 2den. Mr. J. H. DE FRIDERICI als Vader en Voogd van zijnen minderjarigen Zoon PIERRE FRANÇOIS DE FRIDERICI, 1e. *Hypotheek* ten behoeve ABRAHAM VAN MEERTEN qq. PIETER PORTIELJE ABz. te *Amsterdam*, en te vestigen op de Plantaadje *Vaderszorg* en *Carelsdeel* c. a. en 7/8 aandeelen in de Plantaadje *Annaszorg* c. a.

Paramaribo, den 2 Julij 1842.

De Adjunct Griffier bij het Geregtshof te *Suriname*,

E. J. VAN WIJHE.

Fungerende CURATORS bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, zullen op Donderdag den 7den dezer, des namiddags ten 4 uren, door den Vendumeester S. A. C. FLU, doen verkoopen:

De *GOEDEREN*, gevonden in de *desolate* Boedels; als: FREDERIKA van ISAK NAHAR; JASON van SCHELKES; CLASINA M. B. BEUMER; LISETTE TUIMELAAR; MARIA van SCHAS en GIDEON van E. J. VAN DEN BERGH.

En vermits in die Boedels geene genoegzame Goederen aanwezig zijn, zoo zullen de Crediteuren niet kunnen worden opgeroepen.

Paramaribo, den 3 Julij 1842.

M. N. ARLAUD
2de Commies.

Te Paramaribo, ter Boekdrukkerij van BOON & C°.